

เทศบัญญัติ

เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์

เรื่อง

การควบคุมและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียรวม

เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. ๒๕๖๑

นางสาวเนาวกุล ก้อง

(นางจรรยาพรณ กุณจิตต์)
ผู้อำนวยการสำนักงานเขต

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์
เรื่อง การควบคุมและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันสถานการณ์น้ำเน่าเสียในพื้นที่เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ ได้ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ อันมีสาเหตุมาจากการประกอบกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจากอดีตถึงปัจจุบัน เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ ตระหนักถึงความเดือดร้อนของประชาชนจากผลความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและปัญหาน้ำเสีย จึงได้เร่งดำเนินการปรับปรุงฟื้นฟูระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่แล้วให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้บำบัดน้ำเสียที่สามารถรวบรวมได้ โดยระบบท่อที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันไปสู่กระบวนการบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนของเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ที่มีอยู่ ซึ่งในระยะต่อไปเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์จะได้ขยายแนวท่อให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด รวมถึงการวางมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหานั้นเกิดจากน้ำเน่าเสีย แต่เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวต้องมีต้นทุนค่าใช้จ่าย ในด้านต่างๆ ดังนั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ประกอบกับการนำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters Pay Principle : PPP) ตามนโยบายรัฐบาลเข้ามาใช้ เพื่อให้การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายเป็นไปอย่างเคร่งครัด เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้ เพื่อในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนให้มีประสิทธิภาพ อย่างยั่งยืนต่อไป

อำนาจศักดิ์

(นางจิราวรรณ ภูงัดต์)
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์

เรื่อง การควบคุมและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ เศษ มาตรา ๔๘ เอกรหัส มาตรา ๕๐(๙) มาตรา ๕๓(๑) และมาตรา ๕ และมาตรา ๖๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๖(๓๔) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์โดย ความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์และผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเมืองประจวบคีรีขันธ์ เรื่องการควบคุมและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๓

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำหรือวิธีการที่กักเก็บน้ำเสียตลอดจนอุปกรณ์ เครื่องจักรกล ซึ่งมีไว้สำหรับปรับปรุงน้ำเสียให้มีคุณภาพเหมาะสมตามมาตรฐานน้ำทิ้ง

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลและระบบรวบรวมน้ำเสีย

สมหมาย ฤกษ์ทอง

(นางฉวีวรรณ บุญปลั่ง)
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

“ของเสีย” หมายความว่า ของมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือ วัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือที่มีมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้าง จากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือ ปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“แหล่งกำเนิดน้ำเสีย” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง สถานประกอบการกิจการใดๆหรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของน้ำเสีย

“น้ำจากแหล่งอื่น” หมายความว่า น้ำที่ไม่ใช่ น้ำประปาหรือน้ำที่นำมาใช้ควบคู่กับน้ำประปา ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียจนได้มาตรฐานตามที่กฎหมาย กำหนด หรือกรณีเป็นน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ เทศบาลกำหนด

“แหล่งรองรับน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อรับน้ำเสียและแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น คู คลอง เป็นต้น

“การระบายน้ำทิ้ง” หมายความว่า การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และ วัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุแก๊มมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือ สิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“ท่อรับน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือทางระบายน้ำที่เทศบาลจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรวบรวมน้ำเสีย

“ท่อรวบรวมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อที่เทศบาลจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ท่อเชื่อมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือทางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

“การต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า การต่อท่อเชื่อมน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการ เข้าสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ทำเนาถูกต้อง

(นางจิราวรรณ กุณจิตต์)
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

"อาคาร" หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

"สถานประกอบการ" หมายความว่า สถานที่ประกอบกิจการ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ หรือสถานที่ประกอบกิจการใดๆ ที่เป็นแหล่งก่อให้เกิดน้ำเสีย

"แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๑" หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น บ้านเรือนที่พักอาศัย อาคารแถว เป็นต้น

"แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๒" หมายความว่า

(๑) หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรืออาคารที่ทำการของเอกชนหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๒) มุณินิธิ

(๓) โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล

(๔) โรงเรียนหรือสถานศึกษา

(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๖) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) - (๔)

"แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๓" หมายความว่า

(๑) โรงแรม

(๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่

(๔) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกับ (๑) และ (๒)

"ธุรกิจขนาดเล็ก" หมายความว่า กิจการที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

"ธุรกิจขนาดใหญ่" หมายความว่า

(๑) กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร หรือ

(๒) กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

"ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย" หมายความว่า เงินค่าบำบัดน้ำเสียที่เทศบาลเรียกเก็บจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย และน้ำเสียนั้นไหลผ่านท่อรวบรวมน้ำเสียไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

ชำนาญการ

(นางจิรารัตน์ กุณจิตต์)
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ

“ค่าธรรมเนียมอื่นๆ” หมายความว่า เงินที่เทศบาลเรียกเก็บจากค่าดำเนินการอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองประจวบคีรีขันธ์ หรือผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานแทน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติงานตามเทศบัญญัติ

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์

✓ ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองประจวบคีรีขันธ์ รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๒

การรวบรวมและการบำบัดน้ำเสีย

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่จัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัด โดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ที่ส่งน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ห้ามแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ระบายน้ำเสียที่มีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ระบบบำบัดน้ำเสียจะรับได้ ลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

ข้อ ๙ ห้ามผู้ใดเท ทิ้ง ของเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวมน้ำเสียโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ห้ามผู้ใดเทหรืออุ้มครายลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวมน้ำเสีย

ข้อ ๑๑ ห้ามสถานบริการทางการแพทย์ระบายน้ำเสีย โดยไม่ผ่านการฆ่าเชื้อลงสู่ท่อรับน้ำเสียและห้ามมิให้โรงงานอุตสาหกรรมระบายน้ำเสีย โดยไม่ผ่านการบำบัดตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการตลอดจนเงื่อนไขหรือคำสั่งอื่นใดของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ห้ามผู้ใดทำการต่อท่อเชื่อมโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

อำนาจศักดิ์สิทธิ์

(นางจิรวรรณ คุณจิตต์)
เจ้าพนักงานวิชาการชำนาญการ

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดน้ำเสียใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการบำบัดน้ำเสีย หรือการระบายน้ำทิ้งตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ให้ยื่นคำร้องแจ้งเหตุผลและความจำเป็นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณา หรือกำหนดวิธีการบำบัดน้ำเสีย หรือระบายน้ำทิ้งโดยวิธีอื่นเป็นการชั่วคราว ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองอยู่แล้ว และประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่นั้น แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด มีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขให้ใช้งานได้ภายในสี่สิบห้าวัน สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย และภายในเก้าสิบวัน สำหรับอาคารประเภทประกอบการ ทั้งนี้นับจากวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ

กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่สามารถดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอมohonผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และเมื่อมีเหตุอันควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผ่อนผันได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันทั้งนี้การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึงผลที่จะกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

เมื่อพ้นกำหนดผ่อนผันตามวรรคสอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมน้ำเสีย ตามอัตราที่เทศบาลกำหนดนับจากวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่

ข้อ ๓๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือเขตที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียของบุคคลใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบสภาพการต่อท่อเชื่อม การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยของเสีย รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวหรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมใดๆ จากแหล่งกำเนิดน้ำเสียลงสู่ท่อน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

ชำนาญกิจ

(นางจิราวรรณ คุ้มจิตต์)
เจ้าพนักงานตรวจการช่างประปา

(๓) อนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย

(๔) อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ประเมินค่าธรรมเนียมน้ำเสีย น้ำทิ้ง ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในบริเวณที่มีแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติหรือไม่ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าแหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้น ได้กระทำผิดโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบแหล่งกำเนิดน้ำเสียและบริเวณที่ตั้งนั้นได้และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

(๓) ในการปฏิบัติการตาม (๑) หรือ (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องกระทำการในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นและในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่นๆ

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

✓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่นๆ โดยจัดทำเป็นประกาศและได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล พร้อมทั้งประกาศอัตราดังกล่าวให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ข้อ ๑๙ อัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่นๆ ตามเทศบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามอัตราท้ายเทศบัญญัติ และในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง และทำการบำบัดน้ำเสียไม่ได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้ง ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง

นางจิราวรรณ คุณจิตต์
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

๕
หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ข้อ ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือ ข้อ ๓๙ ให้ต้องโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๐ โดยเสียค่าปรับ ๔ เท่าของอัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๑ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๖ หรือ ข้อ ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ ให้ต้องโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๐๔ โดยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

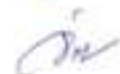
ข้อ ๒๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗, ๘, ๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒ หรือ ข้อ ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และหากการฝ่าฝืนนั้นทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบบำบัดน้ำเสียรวม จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอื่นอีกด้วย

หมวด ๖
การอุทธรณ์

ข้อ ๒๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ใช้บริการระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ผู้ใดเห็นว่าประเภท ขนาด และอัตราค่าธรรมเนียมที่เทศบาลจัดเก็บไม่ถูกต้อง สามารถยื่นอุทธรณ์พร้อมหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณาภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาโดยไม่ชักช้าและมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุด

นางอุกษิณี

นางสิราวรรณ (คุณจิตต์)
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ

พ.ร.บ. ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองแล้ว และประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่เดิม แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด มีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขให้ใช้งานได้ภายในสี่สิบห้าวัน สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย และภายในเก้าสิบวัน สำหรับอาคารประเภทประกอบการ ทั้งนี้ นับจากวันที่เทศบาลมีผลใช้บังคับ

กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่สามารถดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไข เรื่องการระบายน้ำให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และเมื่อมีเหตุอันควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผ่อนผันได้ไม่เกินสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผัน ทั้งนี้ การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึงผลที่จะกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

เมื่อพ้นกำหนดผ่อนผันตามวรรคสอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมน้ำเสีย ตามอัตราที่เทศบาลกำหนดตั้งแต่วันที่เทศบาลมีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงนาม)

(นายสุทธิพร เทียงธรรม)
ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีเมืองบรจวบศิริจันทร์

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายพงษ์พันธ์ จีวีระสมุท)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด บรจวบศิริจันทร์
ผู้ว่าราชการจังหวัดบรจวบศิริจันทร์

สำเนาถูกต้อง

(นางจิรวรรณ คุณจิตต์)
เจ้าพนักงานตรวจการสำเนาถูกต้อง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววันเทีญ ประดิษฐ์)
เจ้าพนักงานตรวจการสำเนาถูกต้อง

บัญชีแนบท้าย

อัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียมอื่นๆ
เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลำดับ ที่	ประเภทผู้ใช้น้ำ	หน่วย	อัตรา ค่าธรรมเนียม บำบัดน้ำเสีย (บาท/หน่วย/เดือน)	ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	
				อัตรา ค่าธรรมเนียมน้ำทิ้ง (บาท/หน่วย/เดือน)	ค่าธรรมเนียม ต่อเชื่อมต่อ (บาท/หน่วย/ครั้ง)
๓.	แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๓ -อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ ทั้งกลางวันและ กลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น บ้านเรือนที่พักอาศัย อาคารแถว โดยไม่นำส่วนใดของตัว บ้านมาดัดแปลงเป็นสถานประกอบการ	หลัง	๓๐	-	๑๐๐
๒.	แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๒				๕๐๐
	(๑) หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจหรืออาคารที่ ทำการของเอกชนหรือองค์การระหว่างประเทศ	แห่ง	๒๐๐	๑๐๐	
	(๒) มูลนิธิ/สมาคม/ศาสนสถาน/สถานสาธารณกุศล	แห่ง	๒๐๐	๑๐๐	
	(๓) โรงพยาบาล/สถานพยาบาล				
	๓.๑ โรงพยาบาล	เตียง	๒๕	๑๒.๕๐	
	๓.๒ สถานพยาบาลที่มีใบอนุญาตประกอบ กิจการสถานพยาบาลประเภทไม่รับผู้ป่วย ไว้ค้างคืน/สถานที่รักษาสัตว์	แห่ง	๑๐๐	๕๐	ค่าเนาถูกต้อง
	(๔) โรงเรียน/สถานศึกษา/สถานรับเลี้ยงเด็ก/สถาน ดูแลผู้สูงอายุ/สถาบันกวดวิชา				
	- จำนวนผู้เข้ารับการศึกษามากเกิน ๑๐๐ คน	แห่ง	๑๙	๙.๕	
	- จำนวนผู้เข้ารับการศึกษามากเกิน ๑๐๑-๑๐๐๐ คน	แห่ง	๙๘	๔๙	
	- จำนวนผู้เข้ารับการศึกษามากเกิน ๑๐๐๑ คน ขึ้นไป	แห่ง	๑๙๖	๙๘	
	(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจซึ่งมิใช่โรงงาน ตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงาน				
	๕.๑ อับ อบ นวด	แห่ง	๒๐๐	๑๐๐	
	๕.๒ นวดแผนโบราณ/สปา/นวดเท้า	แห่ง	๔๐	๒๐	
๕.๓ ร้านเสริมสวย/ร้านตัดผม	แห่ง	๒๕	๑๒.๕๐		
๕.๔ ร้านซัก /อบ/รีด	แห่ง	๖๐	๓๐		
๕.๕ ร้านขายของชำ/ขายของเบ็ดเตล็ด					
- ขนาดไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	แห่ง	๒๐	๑๐		
- ขนาดตั้งแต่ ๕๑-๒๐๐ ตร.ม.	แห่ง	๓๐	๑๕		
- ขนาดตั้งแต่ ๒๐๑ ตร.ม. ขึ้นไป	แห่ง	๔๐	๒๐		

นางจิวารวณ กุ่มปัดต์
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ลำดับ ที่	ประเภทผู้ใช้น้ำ	หน่วย	อัตรา ค่าธรรมเนียม บำบัดน้ำเสีย (บาท/หน่วย/เดือน)	ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	
				อัตรา ค่าธรรมเนียมตั้ง (บาท/หน่วย/ครั้ง)	ค่าธรรมเนียม ต่อเชื่อมต่อ (บาท/หน่วย/ครั้ง)
๓.	๕.๖ ภัตตาคาร/ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม				
	- ขนาดไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	แห่ง	๕๐	๒๐	
	- ขนาดตั้งแต่ ๕๓-๒๐๐ ตร.ม.	แห่ง	๖๐	๓๐	
	- ขนาดตั้งแต่ ๒๐๑ ตร.ม. ขึ้นไป	แห่ง	๘๐	๕๐	
	๕.๗ ตลาด	แห่ง	๒๐๐	๓๐๐	
	(๖) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกับ(๑)-(๕)	แห่ง	๒๐๐	๓๐๐	
	แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๓				๓,๐๐๐
	(๑) โรงแรม/บังกะโล/เกสท์เฮ้าส์/หอพัก/ อพาร์ทเมนท์/ห้องเช่า	ห้อง	๓๐	๕	
	(๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	แห่ง	๖๐๐	๓๐๐	
	(๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่				
๓.๓ ร้านสรรพอาหาร(ซูเปอร์มาร์เก็ต)/ร้าน สะดวกซื้อ	แห่ง	๒๐๐	๓๐๐		
(๔) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกับ (๑) และ(๒)	แห่ง	๖๐๐	๓๐๐		

หมายเหตุ:

๓. แหล่งกำเนิดประเภทที่ ๓ บ้านเรือนที่อยู่อาศัย (อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่อาศัยได้ ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น บ้านเรือนที่พักอาศัย อาคารแถว โดยไม่นำส่วนใดของตัวบ้านมาดัดแปลงเป็นสถานประกอบการ) ให้อยกเว้นค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ค่าธรรมเนียมน้ำทิ้งเป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่เทศบาลจัดตั้งใช้บังคับ หรือจนกว่าจะมีประกาศเปลี่ยนแปลง
๒. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์จะจัดเก็บรูปแบบเป็นรายเดือนหรือรายปีก็ได้

นางเอกตอง

นางจันทวรรณ กุศลรัตน์
เจ้าพนักงานธุรการสำนักงาน